

Repertorium nr. 2012/1333

Vonnis nr. 2012/685

d.d. 16.03.2012

**DE EERSTE B KAMER VAN DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG
VAN HET ARRONDISSEMENT TONGEREN ZITTING HOUDENDE IN
BURGERLIJKE ZAKEN HEEFT HET VOLGENDE VONNIS UITGESPROKEN**

I N Z A K E

**DE STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR VAN HET VLAAMSE
GEWEST**, bevoegd voor het grondgebied van de provincie , met
diensten gevestigd te 3500 Hasselt, Koningin Astridlaan 50 bus 1.

Aanlegger

Ter zitting vertegenwoordigd door mr. , advocaat te
loco mr. , advocaat te

T E G E N

1 op en wonende , zonder beroep, geboren te)

2) op en wonende te naalster, geboren te

Verweerders

Ter zitting vertegenwoordigd door mr. advocaat te

Gezien de inleidende dagvaarding van gerechtsdeurwaarder te
d.d. 23.04.2003 ertoe strekkende vast te horen stellen dat
verweerders, zonder in het bezit te zijn van een voorafgaandelijke en
uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen
een grond te hebben gebruikt voor het oprichten van een vaste
constructie te

Verweerders te horen veroordelen tot herstel, binnen de zes maanden na
betekening van de uitspraak van de plaats in de oorspronkelijke staat,
zijnde de complete afbraak van de woning met inbegrip van alle
vloerplaten, de bijgebouwen en de verwijdering van elke vorm van
terreinverharding op straffe van een dwangsom van 125 euro per dag bij

A.R. 09/1093/A

niet uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn, verweerders te horen veroordelen tot de kosten van het geding.

Gezien de conclusies van partijen.

Gehoord partijen in hun middelen.

Gezien de stukken.

Problematiek

Aanlegger houdt voor dat verweerders, zonder hiertoe voorafgaandelijk een vergunning te hebben gekregen, een woning hebben opgericht in een gebied dat hiertoe niet is bestemd, met name in landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

Hij vordert het herstel in de oorspronkelijke toestand.

Verweerders beroepen zich op rechtsverwerking, en houden eveneens voor dat de vordering tot herstel zou zijn verjaard, hetgeen ten stelligste wordt betwist door aanlegger.

Verder stellen verweerders dat huidige vordering voorafgaandelijk dient te worden voorgelegd aan de Hoge raad voor herstelbeleid, minstens dient de vordering als ongegrond af te worden gewezen.

Ontvankelijkheid

Rechtsverwerking is geen algemeen rechtsbeginsel.

Wel kan de gedraging van de eisende partij rechtsmisbruik uitmaken. De bestraffing van dergelijk misbruik is niet het verval van het recht maar het herstel van de schade die het misbruik heeft veroorzaakt.

Verder houden verweerders voor dat huidige vordering zou zijn verjaard. Zij baseren zich hiervoor op artikel 6.1.1 Vlaamse codex ruimtelijke ordening.

Voormeld Decreet voorziet in artikel 6.1.1 laatste lid dat " *De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, vermeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden. Voor de strafbare instandhouding is uitsluitend vereist dat de wederrechtelijke handelingen op het ogenblik van de instandhouding gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied.*"

Er kan, gezien de recente ontwikkelingen, niet langer meer serieus worden volgehouden dat het perceel waar de wederrechtelijke gebouwen zijn opgericht, zou gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbaar gebied. Zodat het instandhouden ervan niet meer strafbaar is gesteld.

De door aanlegger voorgelegde rechtspraak is gezien haar datering in voorliggende zaak achterhaald en niet ter zake dienend.

Een herstellvordering die door de stedenbouwkundige Inspecteur of het college van burgemeester en schepenen is ingesteld op grond van de Instandhouding van handelingen, kan vanaf 1 september 2009 niet langer worden ingewilligd indien deze Instandhouding op het ogenblik van de uitspraak niet meer strafbaar is gesteld.

De rechtbank dient zich dus bij de beoordeling van voorliggende zaak te stellen op datum van de uitspraak.

Thans is het Instandhouden niet meer strafbaar zodat een herstellvordering op basis daarvan ook niet meer kan worden ingewilligd.

Voor zover de herstellvordering is gebaseerd op het misdrijf van de wederrechtelijke constructie zelf, stelt de rechtbank het volgende vast:

Uit de voorgelegde stukken kan worden afgeleid dat de constructie omstreeks 1984 werd opgericht, gezien de facturen en aannemingscontract dateren uit die periode.

De wederrechtelijke constructie werd vastgesteld in maart 1984 door de veldwachter van de gemeente die terzake vermeldde het College van burgemeester en Schepenen van de felten op te hoogte te zullen stellen.

Ruim tien jaar later, op 27.02.1995 werd een proces verbaal van vaststelling opgesteld door een technisch assistent, van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap departement Leefmilieu en Infrastructuur administratie Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Bij schrijven van 18.12.2002 werd nogmaals een proces verbaal van vaststelling door aanlegger megedeeld en in toepassing van artikel 151 van het Decreet van 18 mei 1999 het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand gevorderd.

Op 23 april 2003 werd huidige vordering ingeleid.

Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de officiële instanties, zoals de gemeente en de gemeentelijke veldwachter, al van het begin van het plegen van het bouw misdrijf, namelijk 1984-1985, van de wederrechtelijke constructie op de hoogte waren.

Het valt dan ook moeilijk aan te nemen dat aanlegger ten vroegste op 27.02.1995 op de hoogte zou zijn geweest van de vermoedelijke inbreuken.

En zelfs zo dit zou worden aangenomen, geldt nog steeds de verjaringstermijn van 5 jaar, zodat huidige vordering dan ook is verjaard.

Het overige gevoerde verweer is niet terzake dienend.

De vordering is onontvankelijk.

De kosten dienen ten laste van aanleggende partij te worden gelegd, waarbij de rechtsplegingvergoeding, rekening houdende met de aard van de zaak wordt vereffend op 1.320 euro.

Gezien de art. 2, 30 tot 37 en 41 der wet van 15 juni 1935.

OM DEZE REDENEN

De Rechtbank van eerste aanleg te Tongeren, die zitting houdt in eerste aanleg en die uitspraak doet op tegenspraak.

Verklaart de herstellvordering onontvankelijk.

Veroordeelt aanlegger tot de kosten van het geding, in zijnen hoofde begroot op 301,11 euro kosten dagvaarding, 58 euro kosten overschrijving dagvaarding ten kantore hypotheekbewaarder en 1.200 euro rechtsplegingvergoeding en in hoofde van verweerders begroot op 1.320 euro rechtsplegingvergoeding.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare zitting in het gerechtshuis te _____ op vrijdag **16 maart 2012**, waarop aanwezig zijn Mevrouw _____, alleenzettelend rechter, voorzitter van de eerste B kamer, bijgestaan door de Heer _____, griffier.

De griffier,

De voorzitter